

חוק מילווה חסכון, תשל"ד—1974 *

1. בחוק זה —
- (1) תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה¹ (להלן — הפקודה), אם אין בחוק זה הוראה אחרת;
- (2) "הכנסת עבודה" — לרבות קצבה;
- (3) "מעביד" — כל המשלם הכנסת עבודה או האחראי לתשלומה;
- (4) "התאריך הקובע" — י"ח בתשרי תשל"ח (30 בספטמבר 1977).
2. (א) מעביד יתא חייב למדינה בשנת המס 1974 במילווה חסכון בשיעור של 2.5% מסך כל הכנסת עבודה ששילם בשנת המס 1974 (להלן — המילווה).
- (ב) המילווה יחול, על אף האמור בכל דין, גם על חבר-בני-אדם שדינו לענין תשלום מסים, אגרות ותשלומי חובה אחרים כדין המדינה.
3. מעביד ישלם לפקיד השומה את המילווה במועד שנקבע ויגיש לו באותו מועד דין וחשבון כפי שנקבע בתקנות.
4. מעביד שלא שילם את המילווה או לא מסר לפקיד השומה דו"ח או מסר דו"ח אך לפקיד השומה יש טעמים סבירים להניח שהדו"ח איננו נכון — רשאי פקיד השומה לשום לפי מיטב שפיטתו את סכום המילווה ודין שומה לפי סעיף זה כדין שומה לפי סעיף 167 לפקודה.
5. (א) המילווה ישא ריבית בשיעור של 3% לשנה החל מיום כ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975).
- (ב) הריבית תהיה פטורה ממש הכנסה.
6. (א) בסעיף זה —
- (1) "מדד יוקר המחיה" — כמשמעותו בחוק מילווה בטחון, תשי"ז—1956²;
- (2) "מדד יסודי" — מדד יוקר המחיה שיתפרסם לדצמבר 1974;
- (3) "מדד חדש" — מדד יוקר המחיה שיתפרסם לחודש יוני שלפני מועד הפרעון.
- (ב) קרן המילווה תהיה צמודה למדד יוקר המחיה; התברר בעת פרעונו של חלק פלוני של המילווה כי המדד החדש עולה על המדד היסודי, ייפרע המילווה כשהוא מוגדל באופן יחסי לשיעור העליה של המדד החדש.
7. (א) על סכום מילווה ששילם מעביד עד התאריך הקובע, יינתנו לו תעודות רשומות על שמו, עד ליום כ"ג באדר ב' תשל"ח (1 באפריל 1978).
- (ב) התעודות יהיו רק על סכום לירות המתחלק לחמש ללא יתרה.

* נתקבל בכנסת ביום ד' בניסן תשל"ד (27 במרס 1974); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1111, תשל"ד, עמ' 122.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

² ס"ח תשי"ז, עמ' 8.

(ג) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע בתקנות את התוראות והתנאים שיחולו על תעודות המילווה, לרבות בהכר הוצאתן ופדיונן, וכן בדבר היתרות ושכומן קטן מהערך הנקוב הנמוך ביותר של תעודות המילווה.

8. (א) תעודות המילווה לא יהיו סחירות ולא יהיו ניתנות להעברה למעט העברות מכוה הדין.

העברה
ושעבוד

(ב) תעודות המילווה או הזכות לקבלתן לא יהיו ניתנות לשעבוד אלא כבטוחה —

(1) לחיוב של בעל התעודות או של הזכאי לקבלתן, שהמדינה ערבה לו או לטובת המדינה בעד ערבותה;

(2) לפרעון הלוואה שניתנה לבעל התעודות או לזכאי לקבלתן במסגרת אשראי מכוון כמשמעותו בסעיף 8 להוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), תשל"א—1971, ושר החקלאות, שר המסחר והתעשייה או שר התיירות, או מי שהם או אחד מהם הסמיכו, אישר את השעבוד.

(ג) (1) שועבדו תעודות המילווה או הזכות לקבלתן, תהיה למי שלטובתו נעשה השעבוד זכות עדיפות להיפרע מהתעודות על פני כל נושה אחר, אף שלא נתמלאו תנאי סעיף 4 לחוק המשכון, תשכ"ז—1967.⁴

(2) לבנק ישראל תינתן הודעה על תעודות המילווה ששועבדו או שהזכות לקבלתן שועבדה.

(3) שר האוצר יקבע בתקנות הוראות לענין מתן ההודעה לבנק ישראל והרישומים שיעשה בנק ישראל, וכן למי יימסרו תעודות המילווה שהן או הזכות לקבלתן שועבדו או דמי פדיונן של תעודות כאמור.

9. סך כל סכומי המילווה והריבית שעליו ייפרעו בשלושה שיעורים שנתיים רצופים ב-1 באוגוסט של כל שנה, החל בשנת 1978.

פרעון
המילווה

10. (א) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות מה יהיה דינו של מילווה שלא שולם עד התאריך הקובע; בתקנות אלה ניתן גם לקבוע, כי המילווה ייהפך למס או שלא ייגבה.
(ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) יכול שיהיו כלליות או לסוגים של תיביים במילווה או לפי סכום המילווה או לפי מבחנים אחרים שנקבעו.

מילוח
שלא שולם
עד התאריך
הקובע

11. הוראות הפקודה יחולו על המילווה כאילו היה חלק מהמס, והוא במקדה שאין בחוק זה הוראה אחרת לאותו ענין.

תחולת
הוראות
הפקודה

12. שר האוצר ממונה ועל ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל דבר הנוגע לביצועו.

ביצוע
ותקנות

פ נ ח ס פ י ר
שר האוצר

ג ו ל ד ה מ א י ר
ראש הממשלה

א פ ר י מ ק צ י ר
נשיא המדינה

³ ק"ת תשל"א, עמ' 690; תשל"ב, עמ' 621.
⁴ ס"ח תשכ"ז, עמ' 48.